

Tardieu, p'leus inv. et sculp.

SERENISSIMO PRINCIPI
JOANNI - BRETAGNE - CAROLO - GOTHOFRIDO
DE TREMOLLIA,

TOARSENSIUM DUCI, PRINCIPI TARENTINO,

Lavallensium Comiti, Baroni de Vitreæ, &c. Pari
Francia, Comitiorum Armoricae Præsidi Nato

DEDICAT ACTUS MODERATOR.

QUÆSTIO MEDICA,

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS,

*manè discutienda in Scholis Medicorum, die Mercurii vigesima-
septimâ mensis Januarii, anno Domini M. D CC. XLV.*

M. GUILLELMO RUELLAN,

Doctore Medico, Præside.

Daturne Status hominis perfectè sanus?

1.

UNQUAM lugenda satis hominis lapsi conditio. Infinita propè,
quibus obruimur, mala; stipendia totidem primi Parentis peccati.
Mors, morborumque cohors numerosissima humanam gentem
cingunt undiquè. Ipsi cælum & terra mille mortes parant. Corpus,
& animam innumeræ premunt miseriæ. » Nullum tempus excipitur:
» medio de fonte leporum surgit amari aliquid quod in ipsis fau-
» cibus angat; Bellum in mediâ pace confurgit; (a) invadit temperatissimos

(a) Th. G. Patin:
Est ne totus ho-
mo à natura
morbus? De Jo-
vis decima septi-
ma Decembris
1641.

» morbus, validissimos febris; & morbi causas, si alia deficiunt, nimia sibi felicitas invenit. « Hominem tamen ne credas totum à naturâ morbum. Damnatus capite, vitâ gaudet paulisper; quidni & morbis obnoxius sanitate quandoque frueretur? Næ si datur Status in quo omnes perfectè exercentur functiones, Status ille debet haberi perfectè sanus.

II.

NIHIL extrâ leges œconomiae animalis peragatur; nullæ ferientur functiones in humano corpore; mirabilis corpus inter & animam, divino nutu constituta, harmonia vigeat, ita ut monita corporis, ejus scilicet motus subitaneos & improvisos mens præsto sit audire, imperantique animæ jussa citò & ritè exequatur docile corpus; perfectam tunc adesse sanitatem num quis inficiabitur? Functionum integritatem, sanitatis essentiam meritò dixeris; hæc stare non potest, si vel minimum lædatur illa; at ubi nulla læsio functionum, ibi nec morbus. *Bonum*, inquiunt, *ex integrâ causâ, malum ex quocunque defectu*. De nullâ re aptius quàm de sanitate adagium illud potest dici. Functiones integræ, integra sanitas idem sonant. Quid ergò, cùm integrè exercentur functiones, Statum perfectè sanum dubitares affirmare?

III.

LABORIBUS iisdem, iisdem exercitiis pares, cuncti non nascimur; nec iisdem par omnis ætas ejusdem hominis. Sua sunt cuique temperiei, cuique sexui, sua cuique ætati propria. In pueritiâ & juventute, in corpore scemineo virile robur non requiritur ad sanitatem, nec gravissimum senem, pronunciare sanum recusabis, quòd ipsius genas non juvenilis flos inumbret, vel quòd effugerit artus agilitas. At ritè possunt exerceri functiones in utroque sexu, in temperie quâlibet, in quâlibet ætate, vel in recens nato. Sanus-utero exclusus, ad ubera recens enixæ matris admotus, præstantissimum cibum à naturâ sibi paratum, sugit lac, quo vitam sanitatemque fovet. Ipsi cutis æqualis, nullis aspera maculis, habitus floridus, caro firma; nullis cruciatur torminibus, in dies fit habitior, expanduntur paulatim, firmantur artus, ad exercendos voluntarios motus aptiores evadunt. Quis sanæ mentis in hoc tenellulo infante functionum integritatem vigere negabit? Quis eundem perfectè sanum non agnosceret? In utroque sexu paria ferè omnia ad pubertatis usque tempus: tunc puellæ maturæ viro singulis mensibus erumpere debent Catamenia ad annum circiter quadragesimum quintum, aut quinquagesimum, & in plurimis, sive nuptis, sive innuptis mulieribus, modo & tempore debitis fluunt, non modò absque læsione functionum, sed ad illarum integritatem. In multis hujus purgationis tempus nulla sequitur infirmitas; imò quandoque temperies antea debilis roboratur, majoribus & difficilioribus apta fit. Non infeliciùs progreditur à pueritiâ ad juventutem, ad virilem ætatem, ad senectutem sexus alter. Non deficit in utroque qui sic loquatur: *Benè valeo: bibo, cum sitio; epulor, ubi esurio; ambulo, ceno, semper præsto famas; mecum lecto componitur, mecum manè evigilat: interdum ludo, interdum laboro: dum lubet, vigile: dormio quandoque*. Sic omnis sexus, omnis ætas.

NEC ineptè gloriatur de eâdem functionum integritate temperamentum quodvis, quocunque sensu vocabulum illud accipias. Sive in sanguineum & pituitosum, in biliosum & melancholicum, in humidum & siccum, in calidum & frigidum divisio arrideat; sive nativæ constitutionis corporis virium gradus varios varia temperamenta lubeat habere. Si vel paululum dubitas; attende, quæso, ad ea quæ singulis diebus eveniunt. Plures simul discumbunt mensis diversæ temperiei homines, assumit quisque (si sapiens) non quæ & quantum libet, sed quæ & quantum ferre potest ventriculus, & faciliè concoquere. Digestio inde non operosa, perfecta chilosis. Novo & laudabili adveniente Chilo discit sanguis, abundantius affluit ad Cor; hinc cordis dilatatio major; vehementior contractio, fortius pulsant arteriæ, velocius movetur sanguis, fœtusque omni humore secundario, incerniculis quibusque exquisitam secretionum materiam munificè largitur. Hinc succi nervi copiosior secretio, major influxus, omnia organa aptiora suis obeundis muneribus, cunctarum partium vis adaucta, tota machina vegetior. Dic, amabo, quam tunc functionem feriari putas? Certè, si bona fide, nullam. Exemplis mille rem confirmare pronum foret ac facile. At sit unicum tibi instar mille. Virum novimus. Beatus ille sedecimum agit Lustrum. Si videas, perfectâ functionum integritate gaudere: ultrò fateberis. En adest inter amicos; pransurus advenit. Ex hilari & serenâ fronte corpus nullo dolore affici, quietum animum nullis vexari curis faciliè judices. Ad mensam cibis opimis refertam, primo loco sedet verè dignus qui convivio præsit. Ipse fames non mediocris; sitis par. A dextrâ Nectaris Burgundi lagena, à sinistrâ sat grandis Cyathus. His armatus sic orditur. Primò amico liquore, nullâ adukerato mixturâ, prudenter irrigat fauces, ne ab eduliorum condimentis, forsan acrioribus, vellicentur injucundè. Dein quoscunque cibos perit securo dente, nec ullum auferri finit ingustatum. Meraciùs bibit; & frequenter, nunquam ad numerum. Non uni Burgundiæ datur illius sitim compefcere; veniunt in partem honoris Mosella, Rhenus, Campania, Hispania, & alia quæcunque tellus vini optimi ferax. Sapienti illius palato ubertim fluunt exquisitoris cunjuscunque potûs rivi. Convivas lætus verbo excitat & exemplo. Cessantibus aliis, cessat ipse, non tam satiatus; quàm amicis obsecundans. Offeritur potus Caffè? Duplici se recreat dosi; canere postea, ludere, deambulare, vel aliud quid agere æquè paratus; exit ferendus; ut advenerat; horâ convenienti tranquillè somnum capit, crastinâ die eadem acturus, & sic diebus singulis. Vale perfectâ sanitas, si nullibi es! Hâc ego amici functionum integritate contentus vivam: erit illa mihi semper sanitas.

TOTUS hic orbis (aiebat vir sanè eruditus; & emunctæ naris) valetudinarius est, in quo non omnes decumbunt acri, sed eorum multi pro sanis ambulant; pauci morbum suum vident, omnes amant. "At quis putet hæc verius dici quàm ingeniosius. Nitidè quidem & eleganter probat hominem sæpè in utero pati multa, aut occidi, vix natum periri, nullam ætatem à morbis esse liberam, nullam partem corporis, quam, plurium morborum sedem non rectè dixerimus; fluidis & solidis sua esse incommoda, plures insuper morbos universales,

unamquamque regionem, suos habere; tempestatem quamlibet suos asferre morbos, nec solum corpus morbis obnoxium, multis etiam animum torqueri. Hæc ille demonstrat, nos minimè negamus. Dari statum perfectè sanum, subiectum Physiologiæ esse quid reale tantummodò contendimus. Si non daretur status ille, vana profectò quæ Physiologica dicuntur, vana quæ de humorum naturâ, de usu partium solidarum; verbo vana quæcunque de corporis humani statu naturali seu sano prædicantur. Non aliter sentit ipse PATINUS, *Speciosa*, inquit, *illa sanitas lubrica est*, Ergo existit, Et aliàs: *Sanitatem quam fecere subvertunt*. Ergo stabat ante.

Ergo datur status Hominis perfectè sanus.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Ludovicus Pathiot.

M. Josephus Lallemand.

M. Achilles - Franciscus Fontaine. Scholarum Professor designatus.

M. Franciscus-Nicolaus Gautier du Rocher.

M. Petrus Poissonnier.

M. Jaannes-Baptista Chomel, Medicus Regis Ordinarius.

M. Joannes-Claudius Munier, Consiliarius Medicus Regis ordinarius, & Domus Regiæ Invalidorum.

M. Antonius le Camus.

M. Hyacinthus Baron.

Proponerebat Parisiis; JOANNES - FRANCISCUS PARIS, Parisinus, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus.
A. R. S. H. 1745. à sextâ ad meridiem.